

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
КОМИСИЈА ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ И
ПРОВЕРУ КВАЛИТЕТА
Број: 612-00-00112/2014-04
24.10.2014. године
Београд

На основу члана 14. став 1. тачка 7) и члана 16. Закона о високом образовању („Службени гласник РС” број 76/05, 100/07, 97/08, 44/10) и члана 10. Правилника о стандардима и поступку за акредитацију високошколских установа и студијских програма („Службени гласник РС” број 106/06, 112/08, 70/11, 101/12-I-25, 101/12-I-26, 13/14), Комисија за акредитацију и проверу квалитета, на седници одржаној 24.10.2014. године, донела је

О Д Л У К У

о акредитацији високошколске установе

Утврђује се да **УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ** са седиштем у Београду, Студентски трг 1, ПИБ: 100052450, Матични број: 07003170, испуњава прописане стандарде за акредитацију високошколских установа.

О утврђеној акредитацији из става 1. ове одлуке Комисија за акредитацију и проверу квалитета издаје Уверење.

Образложење

Високошколска установа **УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ** са седиштем у Београду, Студентски трг 1, је дана 17.1.2014. године поднела захтев за акредитацију под бројем 612-00-00112/2014-04.

Уз захтев за акредитацију, достављена је документација, која је прописана чланом 4. Правилника о стандардима и поступку за акредитацију високошколских установа и студијских програма („Службени гласник РС” број 106/06, 112/08, 70/11, 101/12-I-25, 101/12-I-26, 13/14).

На основу чл. 6. и 7. Правилника о стандардима и поступку за акредитацију високошколских установа и студијских програма, Комисија за акредитацију и проверу квалитета, образовала је поткомисију ради утврђивања чињеница од значаја за доношење одлуке о захтеву за акредитацију и одредила рецензенте.

Извештај рецензената, о извршеној анализи достављене документације са оценом, извештај поткомисије, који садржи и оцену, сачињен након спроведеног непосредног

увида у рад високошколске установе **УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ** и предлог одлуке, достављени су Комисији за акредитацију и проверу квалитета.

Универзитет има у свом саставу факултете, као основне носиоце делатности високог образовања, институте, универзитетску библиотеку, али и друге целине које функционишу без статуса правног лица. У овом тренутку, Универзитет чини 31 факултет, 11 научних института, 10 центара и Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“. Универзитет у Београду организује 12 интердисциплинарних програма мастер и докторских академских студија.

Универзитет у свом саставу има:

1. високошколске јединице са својством правног лица, а то су:

- факултети;
- институти и
- централна универзитетска библиотека.

2. високошколске јединице без својства правног лица, а то могу бити:

- универзитетски центри;
- универзитетске катедре;
- факултети које оснива Универзитет;
- универзитетске истраживачко-развојне јединице и друге.

Факултети су груписани у четири научна поља (друштвено-хуманистичко, природно математичко, медицинско и техничко-технолошко поље).

Листа организационих јединица које чине Универзитет у Београду

	Назив организационе јединице	Адреса
1.	Електротехнички факултет	Булевар краља Александра 73
2.	Факултет за физичку хемију	Студентски трг 12-16
3.	Машински факултет	Краљице Марије 16
4.	Хемијски факултет	Студентски трг 12-16
5.	Правни факултет	Булевар краља Александра 67
6.	Стоматолошки факултет	Доктора Суботића 8

7.	Економски факултет	Каменичка 6
8.	Православни богословски факултет	Мије Ковачевића 116
9.	Учитељски факултет	Народног фронта 43
10.	Факултет безбедности	Господара Вучића 50
11.	Факултет политичких наука	Јове Илића 165
12.	Филозофски факултет	Чика Љубина 18-20
13.	Филолошки факултет	Студентски трг 3
14.	Медицински факултет	Доктора Суботића 8
15.	Факултет ветеринарске медицине	Булевар ЈНА 18
16.	Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију	Високог Стевана 2
17.	Факултет спорта и физичког васпитања	Благоја Паровића 156
18.	Фармацеутски факултет	Војводе Степе 450
19.	Биолошки факултет	Студентски трг 3
20.	Географски факултет	Студентски трг 3
21.	Математички факултет	Студентски трг 16
22.	Физички факултет	Студентски трг 12
23.	Архитектонски факултет	Булевар краља Александра 73/II
24.	Грађевински факултет	Булевар краља Александра 73/I
25.	Пољопривредни факултет	Немањина 6, Земун
26.	Рударско-геолошки факултет	Ђушина 7
27.	Саобраћајни факултет	Војводе Степе 305
28.	Технички факултет у Бору	Војске Југославије 12, 19210 Бор
29.	Техничко-металуршки факултет	Карнегијева 4
30.	Факултет организационих наука	Јове Илића 154
31.	Шумарски факултет	Кнеза Вишеслава 1

32.	Електротехнички институт Никола Тесла	Косте Главинића 8а
33.	Институт за биолошка истраживања Синиша Станковић	Булевар деспота Стефана 142
34.	Институт за медицинска истраживања	Доктора Суботића 4
35.	Институт за молекуларну генетику и генетичко инжењерство	Војводе Степе 444а
36.	Институт за нуклеарне науке Винча	Мике Петровића Аласа 12-4
37.	Институт за примену нуклеарне енергије	Банатска 31б, Земун
38.	Институт за физику	Прегревица 118, Земун
39.	Институт за филозофију и друштвену теорију	Народног фронта 45
40.	Институт за хемију, технологију и металургију	Његошева 12
41.	Институт Михајло Пупин	Волгина 15
42.	Институт за мултидисциплинарна истраживања	Булевар деспота Стефана 142
43.	Информативни центар	Студентски трг 1
44.	Рачунарски центар Универзитета у Београду – РЦУБ	Кумановска бб
45.	Заједнички центар Јапан-Србија за промоцију науке и технике	Обилићев венац 26
46.	Универзитетски центар за развој каријере и саветовање студената	Студентски трг 1
47.	Центар за обезбеђење квалитета	Студентски трг 1
48.	Центар за електронско учење и образовање на даљину	Студентски трг 1
49.	Центар за трансфер технологије	Студентски трг 1
50.	Универзитетски центар за континуирану едукацију	Студентски трг 1

51.	Центар за стратешки менаџмент и стратешко планирање	Студентски трг 1
52.	Универзитетски центар за студенте са хендикепом	Булевар краља Александра 71
53.	Универзитетска библиотека “Светозар Марковић”	Булевар краља Александра 71
54.	Стручне службе Универзитета у Београду	Студентски трг 1

Основни задаци Универзитета у Београду (УБ) дефинисани су као дугорочни циљеви, утврђени су од стране органа управљања и налазе се на веб страни Универзитета. Универзитет дефинише своју мисију и дугорочне циљеве(задатке) у широком спектру почев од образовања, научне делатности, повећање обима трансфера технологија, до повећању доприноса привредном, културном и академском животу националне заједнице(што се све може сазнати из Стратегије обезбеђења квалитета). Има жељу да јача интегративну функцију Универзитета кроз унапређивање управљања системом квалитета у различитим сегментима своје делатности. Сматра да је интернационализација Универзитета неопходни предуслов за значајније унапређење научног и наставног процеса у академској заједници. Истиче важност «фокусирања на одређивање партнерских универзитета у региону и шире», развоја заједничких пројеката у науци и студијских програма у настави, осмишљавања програма «учења на даљину», као и различитих облика «целоживотног учења». Сматра важним интензивирање мобилности студената, наставника, истраживача и административних службеника „што би све допринело напретку Универзитета и испуњавању његове мисије у складу са савременим потребама, захтевима и могућностима.» Иновативни приступ у свим врстама послова и делатностима изузетно је важан за његов развој, одржавање и напредак у јединственом простору високог образовања у Европи и свету. У стратегији се истиче да „циљеви могу бити остварени на основу правилно постављених краткорочних и средњорочних циљева, који треба да буду мерљиви, изводљиви, релевантни и временски одређени „Они би требало да буду дефинисани Акционим планом „који је Одбор за обезбеђење и унапређење квалитета требао да „сачини, најкасније до краја јула 2013.г“ и њиме би се „ближе утврдили циљеви, мере, активности, тела надлежна за спровођење тих мера, крајњи рокови за извршење планираних активности и мерљиве индикаторе за контролу реализације“. План рада који презентује установа говори о суштинским процесима рада којим се бави институција почев од научно-образовне делатности, обезбеђење и контрола квалитета до унутрашње организације и кадрова. Он је детаљан, свеобухватан, доступан јавности, али се из њега тешко може закључити да ли је заснован на систематичном прикупљању података и стручној анализи. услова студирања, студирању на даљину, увођењу обавезне студентске праксе и доради стандарда контроле квалитета едукативног

процеса.Истиче се значај јединственог информационог система, унапређења људских ресурса, ефикасне комуникације са компанијама, предузећима и другим универзитетима, те развоју“ стручних студентских центара, пословних инкубатора и етаблирању алумни центра. Такође се спомиње значај информационог система који би омогућио транспарентност у раду и доступност обраде података ,битних за будућа планирања и контролу.Говори се и о програму рада који даје ректор на почетку мандата као „окоснице других оперативних докумената“ и предвиђа се да у будућим временима „планирање и контрола обухвате све сегменте рада Универзитета“. Усвојени План рада за 2011/12(Пр.2.)је обиман, али се подаци односе на дату школску годину,тако да нисмо у стању да пратимо анализу и динамику података, који су везани за основне делатности Универзитета у средњерочном или дугорочном периоду времена. Програм рада (Пр.2.3) ректора је инвентиван, надахнут , садржајан и говори о томе шта треба још урадити у временима која долазе. Универзитет је донео акт“ Процедуре планирања на Универзитету“(2008 г), из кога се може сазнати да установа утврђује своје задатке и циљеве које опредељују развој делатности ,а само планирање представља фазу управљања ,којом се доносе одлуке о циљевима, програмима, плановима и стратегијама којим се усмерава делатност Универзитета.. Израда плана има своју методологију.Универзитет је усвојио следећа планска документа:Дугорочни план развоја-Стратешки план;Средњорочни план-програм рада(најчешће за период од 3 године),те Краткорочни план-годишњи план.Постоје и друге врсте планова-оперативни годишњи планови из различитих области(финансије,научноистраживачки;план извођења наставе и др). Сви они имају своју сврху.Такође се описује да се планирање одвија континуираном изградом, доношењем и анализом,а понекад и кориговањем одговарајућих планова. Универзитет редовно и систематски контролише испуњавање својих основних задатака дајући приоритет остваривању едукативних и научноистраживачких циљева.Контролу испуњења датих циљева обавља Савет,Сенат и ректор у одређеним временским интервалима.

Статутом УБ ,као општим актом, се уређује организација, начин рада, управљање и руковођење на Универзитету.Статути факултета морају бити у складу са Статутом универзитета и тиме се обезбеђује интегративна функција и јачање Универзитета. Дата је унутрашња структура универзитета коју чине институције са својством правног лица (факултети, институти, универзитетска библиотека „Светозар Марковић“) и организације без тог својства (универзитетски центри, катедре, истраживачко-развојне јединице и сл.).Факултети су груписани у четири научна поља.(друштвено-хуманистичко, природно математичко, медицинско и техничко-технолошко поље), а предлози одлука се припремају у оквиру Већа групација за свако образовно -научно поље. Научни институти су организовани кроз Веће института.Стручна служба Универзитета обавља послове које се тичу делатности само ректората,док сличне службе вероватно постоје у другим организационим јединицама са својством правног лица (факултети, институти).Студентски парламент је орган за остваривања права и интересе студената на Универзитету. Статут Универзитета не регулише унутрашњу организацију факултета,али је законом одређено да унутрашња организација факултета

буде у складу са статутом Универзитета. Институти се не помињу. Орган управљања је Савет. Орган пословођења је ректор. Универзитет има своје стручне органе: Сенат; Већа групација за свако образовно-научно поље; Већа научних области; Веће института; Веће за студије при Универзитету, свако од њих са прецизно описаним дужностима, обавезама и улогама. Као помоћна стручна и саветодавна тела ректора, Савета и Сената постоје Одбори (за статутарна питања, за финансије, за обезбеђење и унапређење квалитета, за универзитетски библиотечки систем.

На основу нама расположивих прилога и табеле схватили смо унутрашњу организацију УБ. Ради се о великој организацији где 43 институције имају својство правног лица. Статути факултета су усклађени са Статутом Универзитета што ојачава донекле интегративну функцију Универзитета, али нема података шта је са Статутима института и Универзитетске библиотеке «Светозар Марковић». Ипак путем органа управљања, пословодног органа и стручних служби, обезбеђена је унутрашња хармонија установе, која функционише ефикасно у постојећим условима. Остаје свакако питање да ли ће УБ у скорије време моћи да функционише као јединствена институција са јаким интегративним функцијама.

У опису стандарда стоји информација о броју акредитованих студијских програма (СП) свих врста и нивоа студија (336), који се реализују на факултетима, односно на самом Универзитету; одобрен број студената који уписују прву годину; као и број СП на два факултета истог универзитета, или два универзитета (међууниверзитетска сарадња). Такође са даје број свих врста студијских програма у току првог акредитационог циклуса (основне, мастер, интегрисане, докторске и специјалистичке студије). На основу датих података доноси се закључак о опредељењу универзитета ка академским студијама, а респектабилан број студената на докторским студијама (1700) говори о оријентацији УБ ка научноистраживачкој делатности. Као закључак следи напомена да је» Комисија за акредитацију и проверу квалитета у поновљеном поступку, акредитовала студијске програме на сва три нивоа академских студија у сва четири образовно-научна поља. Исто тако на сајту сваког факултета може се добити податак о квалификацијама које студенти стичу након завршетка одређеног нивоа студија. На основу таквог сазнања слободни смо да посредно закључимо да студенти стичу квалификације које одговарају завршетку одређеног нивоа студија. Сви СП поседују додатак дипломе са описом циљева и исхода учења, професионалне квалификације и компетентности, која је усклађена са оквирима квалификација за одређене врсте и степене студија. Као вид боље интегративне функције Универзитета наводи се чињеница да се усвајање свих СП врши од стране Сената Универзитета. Сви горе споменути елементи треба да буду јавно презентовани на сајту установе. Институција има» дефинисане процедуре за праћење и анализу реализације студијског програма и успеха студената» путем одређених комисија и/или центара за обезбеђење и унапређење квалитета. Реализација СП се прати путем анкета, преко података које му периодично достављају факултети (или су они видљиви преко web сервиса) о: упису на прву и више године студијског програма, оствареном успеху кроз ЕСПБ, пролазности студената на испитима, пролазности на испитима у оквиру школске године,

результатима анкете о студентском вредновању педагошког рада наставника и сл. Сличан приступ важи за СП који се остварују на самом Универзитету. На основу овакавих података и сазнања да су сви СП на УБ већ акредитовани, остаје нам да верујемо да сви СП имају » усклађену структуру одговарајуће ширине и дубине и примерене методе учења «. СП је повезана и усклађена целина са свим елементима које се захтевају од самопрограма. Правилник о студенским програмима (Пр 4.4) истиче да СП обавезно садржи и опис сваког предмета, који обухвата:– назив и тип предмета,– годину и семестар студија,– број ЕСПБ бодова,– име наставника,– циљ и очекивани исход, знања и компетенције,– предуслове за похађање предмета,– садржај предмета,– препоручену литературу– методе извођења наставе,– начин провере знања и оцењивања,– и друге податке. Сви горе споменути елементи су јавно презентовани на сајту свих јединица Универзитета. То се потврђује примером СП који се обављају на универзитету као ВШУ. Установа је приложила све прилоге и табеле предвиђене стандардом.

Као потврда оријентације ка научноистраживачком раду (НИР) служи податак о великом броју пројеката у коме учествују чланице УБ : основна истраживања 498 (218 - носиоц пројекта УБ); пројекат технолошког развоја 243 (98-носиоци пројекта); иновационих пројеката 44 (4- носиоц пројекта) и интегралних и интердисциплинарних пројеката Министарства просвете 261 (48- носиоц пројекта). Када се овоме дода податак о учешћу у преко 130 COST акција, у 29 TEMPUS пројеката, 3 СІР пројекта, једном HERD пројекту и координације у 2 FP7 пројекта, као и 285 регионалних и међународних пројеката, као и у 363 пројекта са привредним организацијама, онда је податак импресиван. Са друге стране из године у годину се повећава број радова у часописима са SCI листе, што Универзитету већ другу годину обезбеђује место међу топ 400 светских универзитета на Шангајској (ARWU) листи. Овакав резултат заслужује пуно признање, поштовање и служи за пример другим универзитетима у земљи. Дат је програм НИР, који је презентован од стране ректора са општим циљевима (усавршавање кадрова који ће бити укључени у све виталне области друштвене заједнице ради подизања конкурентне способности привреде Србије; јачање могућности за укључивање у међународне организације и учествовање у научноистраживачким пројектима регионалног и европског значаја и примена резултата НИР у свим виталним деловима друштва и сл.) ;и приоритетима (: рад на програмима основних и интегрисаних истраживања, технолошког развоја и иновационе делатности, издавање научних публикација, одржавање научних скупова, промовисање научне изврности и сл.). Ипак сматрамо да би Универзитет требао би да има већ оформљен старатешки план научно-истраживачког рада (НИР) са приоритетима и јасно дефинисаним циљевима, што сматрамо недостатком стандарда. Могло би се рећи да су садржај и резултати НИР усклађени са циљевима ВШУ у глобалном смислу речи. Услови за бављење НИР се побољшавају са развојем свести о његовом значају у интернационалним оквирима. Тако је око 40% чланица Универзитета формирало нову истраживачку лабораторију од значаја за развој науке, а једна трећина је акредитовала своју лабораторију. То су тврдње које долазе из описа стандарда. Исто тако број студената докторских студија ангажованих у реализацији пројеката МПНТР је 864; а

број наставника и сарадника ангажованих у реализацији међународних пројеката је 601. Институција тврди «да се резултати НИР инкорпорирају у наставни процес на Универзитету».Склони смо да верујемо у такву тврдњу, тим пре што су све чланице УБ већ прошле други акредитациони циклус и постале компетентне за научно-истраживачку делатност.

На УБ је тренутно запослено 2961 наставника (31 проф. Су чланови САНУ), 45 предавача страних језика и 477 истраживача са научних института, који могу учествовати у настави докторских академских студија. Овај број је довољан да покрије укупан број часова наставе на студијским програмима (потврђено путем акредитације сваког СП који се реализује на УБ). Просечно на 1 наставника долази 29 студената. Ипак постоји прилична несразмера између разних групација: однос је најбољи на медицинској групацији 1:12; најгори на друштвено-хуманистичким наукама 1:51. Број сарадника је знатно мањи (1285), те је однос сарадник: студент 1:68, што указује на дефицитарност датих кадрова. То се донекле компензује ангажовањем студената докторских студија, који имају задовољавајући просек (најмање 8). Немамо податке о оптерећености наставног кадра на свим СП, што је у домену факултета, односно института у саставу УБ.

Закључак описа стандарда је да :“институција посвећује значајном пажњу НИР свог научно-стручног кадра, континуирано унапређује опрему и простор са идејом да унапређење квалитета СП и наставног процеса буде резултат примене искустава и резултата сопствених истраживања“.Нема сумње да УБ располаже наставним кадровима компетентним да задовоље потребе институције. Као најбољи показатељ квалитета наставног особља Универзитет сматра «цитираност научних радова, као и збирне податке о броју публикација, цитата и ауоцитата.» Ради квалитетнијег едукативног садржаја, пре свега на трећем степену студија, Универзитет је започео са систематским избором гостујућих професора и професора емеритуса (до сада изабране 81 гостујући професор и 15 професора емеритуса). Ипак остаје нејасан ангажман особља са института, којима се даје право да могу учествовати, до одређеног процента, у настави на основним и докторским студијама, класификујући њихова звања и изједначајући их са већ постојећим звањима на факултетима Универзитета, иако се уопште не истиче важност њихове едукативне компетентности, нити се дефинишу облици наставе којима се они баве (предавања, вежбе, консултације, семинарски радови и сл?). На основу података којим располажемо нисмо у стању да тврдимо да су испуњени критеријуми о часовима активне наставе на недељном нивоу и проценту часова активне наставе које изводе наставници са пуниом радним временом. Такви подаци вероватно постоје за све факултете чији су СП већ акредитовани. Као што смо истакли, просечно на 1 наставника долази 29 студената (са пристојном несразмером унутар образовно научних групација), док је број сарадника (однос сарадник: студент 1:68), што захтева корекцију у накнадним временима.

Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“ има 9 дипломираних библиотекара и 5 са средњом библиотекарском школом; остала занимања су врло хетерогерна. Што се тиче броја компетентних библиотекара ту рецензент није сигуран и не може да буде

искључив. Сам број је очигледно недовољан у односу на број студената УБ (преко 100.000), али стоји чињеница да сваки факултет има своју библиотеку и библиотекара тако да се вероватно, на такав начин, број датих службеника увећава до задовољавајућег нивоа. Приложен је списак ненаставног особља ректората УБ у коме постоји врло компетентна квалификациона структура, јер већина запослених има VII/1, VII/2 или VIII квалификацију, (инжењер рачунарско-комуникационих технологија 19 и још 5 руководиоца). Тако гледајући број квалификованог особља на пословима информаационог система је задовољавајући. Од укупног броја ненаставног особља (2849) : број секретара на свим факултетима је 31; укупан број административних радника и стручне службе је 1828. Сматрамо да је тај број довољан за обављање послова студентске службе.

У опису стандарда стоји да : Универзитет сагласно својим задацима и циљевима одређује политику уписа сваке школске године. Број студената је усклађен са кадровским, просторним и техничко-технолошким могућностима, што је потврђено акредитацијом сваког СП, установе и дозволе за рад. Универзитет расписује обједињен конкурс за све СП најмање пет месеци пре почетка школске године. Дефинисани су сви критеријуми уписа, они су јавни, истакнути на огласним таблама и веб страницама факултета. Резултати студената остварених на предходном нивоу наставе, као и они остварени на пријемним испитима су и даље важећи принцип уписа студената за дате СП. Информације о пријемним испитима и прелиминарне ранг листе су доступне у електронској и писаној форми и достављају се Универзитету, а Комисија по завршеном испиту подноси Сенату извештај о упису студената са одређеним елементима анализе уписа. Документација којом располажемо, као и опис стандарда, садржи број студената за одређене студијске програме (СП), услове за упис, висину школарине и ранг листу кандидата. Поступак и процедуре уписа на све СП, наставни процес, као и начин провере знања и оцењивања на испитима, дефинисани су одговарајућим правилницима. Као додатна мера, последњих година се прати и пролазност на испитима мањим од 30%. Све анализе које се односе на студенте, СП, успешност студирања и пријемне испите, могу се наћи на одређеној веб страници Универзитета и факултета. Комисије за праћење и унапређење квалитета наставе и представници студената прикупљају податке и анализирају успешност студената и наставног процеса, изричући корективне мере где је то потребно на свим јединицама УБ, док ту улогу има Веће за студије за СП који су у домену универзитета као ВШУ. Одређени референти ажурирају све податке о студентима, СП и календару наставе и студентским обавезама. Ово је парафразирање описа стандарда. Циљеви и исходи СП обрађени су током акредитације самих програма, а детаљи о компетентности учесника програма и његовом звању, презентирани су у дипломи и додатку дипломе. Као додаток опису службе одговарајући прилози и табеле. Постоји Правилник о полагању испита и о оцењивању на испиту (Пр. 8.7), којим се тачно одређује динамика праћења студента, његове предиспитне активности и вредновање, као и учешће у крајњој оцени испита. Као прилог успешности студентске перформансе на испитима може да послужи компаративни податак које институција презентује за две школске године: 2008/09 и

2010/11. Пролазност студената (остварили најмање 48 ЕСПБ) је у првом случају била 55,6% (27,0% стекло 60 ЕСПБ) ; у другом случају је 58,4%(30,9% остварило 60ЕСПБ).

У сваком случају документација је обимна, детаљна, негде неусаглашена са захтевом упутства за прикупљање документације, али је комплетна и можда више од тога. Стандард задовољен у целини и са успехом.

На основу података који су дати (Тбл. 9.1) ,УБ располаже простором од 603807 м² ,док је простор који поседују само факултети 508.133,71 м². Тврди се да тренутно на УБ има око 87.000 студената,те следи да на једног студента ,за држање наставе, долази 5,87 м² простора.Са друге стране постоји још 13.600 студената који студирају по старом закону (пре 2005) ;њих установа није рачунала! Уколико би се и они укључили однос би био нешто мањи (1 студент на 5.05м²), али ипак задовољавајући. Установа располаже и са додатним простором ,коју чини зграда ректората са центрима Универзитета, где се реализује 11 СП и простором од 2656,74 м², са додатних 340 м² након предвиђене реконструкције зграде. Приказана је спецификација лабораторијског простора из групације природно-математичких наука за Физички, Физичко-Хемисјки, Биолошки и Хемијски факултет , који је усклађен студенским потребама.

Од документације недостаје: Тбл. 9.5- Укупан потребан простор према броју студената на свим студијским програмима и Пр. 9.2- Извод из књиге инвентара Као пример опремљености институције дата је листа опреме која се користи на Физичком, Медицинском и Фармацеустком факултету,која нам се чини прикладном за потребе студената. Посебно је истакнута листа капиталне опреме за коришћење у наставном процесу(вредности преко 100.00 ЕУ), која је респектабилна и чини је 93 експоната .Интересантно да 48 комада опреме припада институтима у саставу Универзитета.

Поседујемо податке о Универзитетској библиотеци «Светозар Марковић» са напоменом да свака јединица Универзитета има своју библиотеку. Фонд Универзитетске библиотеке је импресиван, набрајамо само неке ,чини нам се за нас, најзначајније елементе: библиотека располаже са 300.000 монографских публикација на српском ,око 450.000 монографија на страним језицима, 320.000 свезака периодичних публикација на српском и 480.000 свезака периодичних публикација на страним језицима. Од 2001. године у Библиотеци су доступне и серијске публикације у електронском облику у оквиру Конзорцијума библиотека Србије за обједињену набавку – КоБСОН – који обезбеђује приступ преко Академске мреже за преко 35000 иностраних часописа у форми пуног текста. Библиотека има приступ и до 95000 електронских књига набављених такође преко КоБСОН-а.Дигитална библиотека на крају 2013. године имала је више од 2.000 дигиталних објеката, са преко 600.000 скенираних страна и едукациони центар са 20 радних станица.Укупан број свих библиотечких јединица је 50853;односно 43091 књига ,од тога 3931 уџбеника, али без информације о броју уџбеника на српском и на страним језицима . Библиотека располаже са :рачунарском лабораторијом (са 20 рачунара);интернет учионицом(а 8 рачунара) и електронском учионицом(20 рачунара за претраживање електронског каталога библиотеке).Овome треба додати свакако и Рачунарски центар Универзитета у

Београду (РЦУБ) који пружа рачунарске услуге свим чланицама УБ. Сазнање да свака јединица Универзитета има свој рачунарски центар значајно појачава утисак о испуњености стандарда.

УБ обезбеђује материјална средства за своје функционисање из средства која обезбеђује Република из буџета, из сопствених прихода, донација и сл. Сопствени приходи се остварују путем школарина, накнадама за комерцијалне и друге услуге и, преко пројеката. Универзитет је приложио Извештај о финансијском пословању Универзитета у Београду-Ректората за 2009; 2010; 2011 и 2012 годину. Из извештаја се сазнаје да су, сем у 2011 години, остали ефекти били позитивни. Средства које Универзитет (ректорат) добија из буџета само делимично покрива његове финансијске потребе. Што се тиче финансијских ефеката факултета, анализирана је само 2011 година. Каже се да: “због повећања средстава из буџета и истовременог смањења сопствених прихода за 2,34%, дошло је до повећања учешћа средстава из буџета у укупним приходима факултет са 56,08% у 2010. години на 62,71% у 2011. години. Укупни материјални трошкови су у просеку били покривени средствима из буџета са 35,67%. Са пар изузетака, факултети су 2011. годину завршили са мањком прихода, односно губитком. Укупан дефицит износио је 512.636.000 динара. О неизмиреним обавезама факултета, услед евентуалног недостатка средстава у 2011 г., Универзитет не располаже адекватним подацима“. Извештај за 2012 годину је ипак нешто бољи и завршен је позитивно са 1.230.246 д. Нема података о финансијском пословању института. У целини узев УБ, упркос свом позитивном финансијском пословању, велики део својих прихода остварује наплатом школарина, накнадама за комерцијалне и друге услуге и финансијском потпором путем донација и пројеката. Јасан финансијски план постоји за Ректорат, он је позитиван и прилично реалан.

Стратегија обезбеђивања квалитета, која је редифинисана 2013 г, има своју мисију и дугорочне циљеве у широком спектру почев од образовања, научне делатности, повећање обима трансфера технологија, до повећању доприноса привредном, културном и академском животу националне заједнице. Каже се да ови циљеви могу бити остварени на основу правилно постављених краткорочних и средњорочних циљева, који треба да буду мерљиви, изводљиви, релевантни и временски одређени. Стратегија има полазне основе, описује мере за обезбеђивање квалитета (интерне и екстерне), истиче који су субјекти и основне области обезбеђивања квалитета и спомиње да ће Одбор за обезбеђење и унапређење квалитета сачинити Акциони план по областима (најкасније до краја јула 2013.г), којим ће бити ближе утврђени циљеви, мере, активности, тела надлежна за спровођење тих мера, крајњи рокови за извршење планираних активности и мерљиве индикаторе за контролу реализације. Ресурси, којим установа располаже, су донекле задовољавајући. Поседује огромни хумани образовно-научни потенцијал са пристојном економском подлогом, која би требало да буде још боља у будућим временима. Универзитет дефинише своје мере, субјекте, и области обезбеђења, контроле и унапређења квалитета. У стратегији се наглашава да су Универзитет и сви факултети у његовом саставу прилагодили своју организацију новој визији квалитета у образовном систему, те да су факултети путем формираних радних

тела (комисија) успоставили одређене параметре (индикаторе) за процену оствареног квалитета и мере за његово унапређење, док је на нивоу Универзитета формиран Центар за обезбеђење квалитета.

Када се већ говори о политици контроле квалитета не може се пренебрећи чињеница да се у њој само спомиње феномен културе квалитета. Установа би требала да одговори на питање на који начин планира да развија културу квалитета. Док се контрола квалитета односи на процесе који су опипљиви и руковођени одлуком институције, културни аспект квалитета као заједничке вредности, веровања, очекивања и посвећености ка одређеном циљу, морају бити део целокупне заједнице Универзитета. Такође ми нисмо били у стању да читамо било какав извештај о анализи, провери, праћењу или корективним мерама контроле квалитета у виду извештаја Сената, односно Наставно-научног већа, које би требало да буде на инернет страници Универзитета. Стратегијом су одређени само дугорочни циљеви и мисија установе. Нема визије иако се у самовалуационом поступку спомиње (тежња ка интегрисаном универзитету). Извештај о самовредновању (Пр.12.1) је прецизан, детаљан, инвентиван и обухвата све стандарде почев од стратегије обезбеђења квалитета до система праћења и периодичне провере квалитета са прилозима који су примерени стандардима. Унутар сваког стандарда сем описа, презентована је SWOT анализа са свим њеним елементима и предлогом мера и активности за унапређење стратегије обезбеђења квалитета. Документација је комплетна. У стратегији недостају акциони планови који прецизно дефинишу циљеве и будуће активности, тако да она може деловати као списак жеља.

Веб сајт Универзитета садржи обиље информација које се захтевају прописаним стандардом, као и могућност директног повезивања са јединицама Универзитета. Доступност је лака, сајт је читљив и приступачан. Детаље о СП (задачи, циљеви, очекивани образовни исходи, опис студијских програма), који се реализују на самом Универзитету, као и на факултетима, могу се лако лоцирати.

Комисија за акредитацију и проверу квалитета, утврдила је да високошколска установа **УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ** укупно 3078 наставника са пуним радним временом, 90 наставника са непуним радним временом, 1285 сарадника, 2656,74 + 340 м², 603807 м² (цео универзитет) бруто простора за извођење наставе за укупно 86576 + 13600 (старих) студената у седишту.

Имајући у виду да је високошколска установа испунила стандарде за акредитацију **високошколске установе** прописане Правилником о стандардима и поступку за акредитацију високошколских установа и студијских програма, одлучено је као у диспозитиву.

Упутство о правном средству: Против ове одлуке може се изјавити жалба Националном савету за високо образовање у року од 30 дана од дана пријема.

Достављено:

ПРЕДСЕДНИК

- високошколској установи
- архиви КАПК

Проф. др Ендре Пап

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
КОМИСИЈА ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ И
ПРОВЕРУ КВАЛИТЕТА**

**У В Е Р Е Њ Е
О АКРЕДИТАЦИЈИ ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ**

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ са седиштем у Београду, Студентски трг 1, ПИБ: 100052450, Матични број: 07003170, испунио је стандарде за **акредитацију високошколске установе**, прописане Правилником о стандардима и поступку за акредитацију високошколских установа и студијских програма („Службени гласник РС“ број 106/06, 112/08, 70/11, 101/12-I-25, 101/12-I-26, 13/14).

Ово уверење издаје се на основу члана 16. став 5. тачка 1) Закона о високом образовању („Службени гласник РС“ број 76/05, 100/07, 97/08, 44/10).

Број: 612-00-00112/2014-04

ПРЕДСЕДНИК

Београд, 24.10.2014. године

Проф. др Ендре Пап